Tesellîye-i âhs'en Mulâkiye

âhs-, vak'â-y tez nâm'irün eyledi,
Kezâ, mulak idi, sef'â-y nih'âî(t) cüz-î.
Tâbiât- Kök'âlâ, cüz-î'liin Kâî-illâ,
Etmemeli, en kök muvaffak-î, o'ndan tesellî.

Seyr-i "râhmân" eylerdi, hezâyân- mutlâkâ-y,
Tavr- Kör, nîzâm' ederdi, cüz-î tâbiât';
Sûr- kör "mâbed" idüb kevser eyler "îm'ân.";
âhs- Hakik-i muzaffer deildir, -ona haberdâr-stiklâl-i Serdâr'.

•

Teyyîd bulunur, Res'ûl-ü Akl'a;
Seyyid eylenir, nâ-muvaffakyla.
Bin-nî îm'ân secde eder,
Cihân- hezâyân nûr'a haykrr.

âhs'n nâmerd'i kâî'si aramamal,
Zîrâ, deildir onunkinin kâî'l.
Bodur, mâhrûm-i zârûrî'si;
Nitekimdir mârûzât- nâ'l.

Hâl'i tesellîye hakkdr bin;
Vak'â-y müptesellîye revâdr içine sin. -elbet-
Müteâkbdr, zârûrî cezb-î'si;
Rüsvâ'dr üslûb-u vücûdnâme'si.

•

Nitekim, bâb'dr insânn göresi,
Câmiâs'nn hâl-i teferrû'su.
nlememeli, hakik canlara;
Aksî ki, erecektir katar- âmenna- hakik-i tecellîsine.

Kes isen de bil ki; vardr âyân- zârûr.
Fâkâ-i tecrûbe mümkûn ise musallat olmaya mârûr.
Billâh, kesenlerin madur' inleyecektir bundan;
Olmudur velhâsl, yayann bâb- alay ondan.

•

Makâm- kur'ân olsan bile nâfile;
Olmazdr içtimâî bile senden kâfile.
Ergâm- bâb katar- müâiddir fâniye,
Bu i'irlerdir ki ona âyet kâfiye.

Nâ'müiddîn'dir ona ayet kefen;
Belli etmemidir ona fâni beden.
Mâhrem keli kele diyor kesen;
Sûr ona üfle'yi üfle dedirtiyor, ey gezen.

Mâhkûmu nitelendirdiin mühlet mecmuâ;
Kamûyu soyutladn gün ibâresi teferruâ;
Bilinemez, kâfiye-i seferiye'nin err-uâ;
Nûr'undan nur eksilmez ki yine de ey küllîyâ.

Kendisi'nin ki mulâk emelleri fakât;
Anlayamazdr bilfiil u at.
Kânûnî'si eteklendiremez onun dan velhâsl ile; âîdiyât.
Bellenecektir âh ki hakik olan tarafndan muhakkak ki mat.

•

Yaprak', rmâk, karmâî nâmdr.
çtimâî akln âhsî muvaffâk'dr.
Yourma eder yüz mermeri; kâinâdna;
Kevserlenir elbet beerî illâhna.

Bilmezdir, bin-nî tez vekil deildir o;
Kâî'si bodur bin-nî alsa da on.
Kalem denilmemidir sfr yaratlan bouna;
Boa edilmemi ilk kalem vücûda akl'a.

Nitekîmiyet-i vâr olan secdesi olarak;
Mandasdr dierlerinin karmâî muhakkak.
Akn akn varacaktr muammâ'sna;
Haykracaktr cezb-î hezâyân-na.

•

Erkân- akl, erdiremezdir bütünük kalb,
Men ki, kevserden ilâh îtimâd idüb;
Îm'âna gelen arslân- âhs- müteâkb;
Eylemitim almasa da bu nâm- barb.

Uls-u makâm eyleyemezdir bir mânâ daha;
Kökünü hakik eyleyen var, hodur ki, onlara aksîsi aslâ.
Makâm- kendîsini belleyemezdir mutlâk tan-â,
Secdesi namazdr billâh temelidir mutlak illâ.

Dinlese de etmez afa küll-î satâ;
erit-i Âlem çizmezdir cüz'î'sine kat'â.
Zerre sebeptendir sonucuna mânâ;
Zerre'den kâî'ye; etmezdir illâh mânâ.

Babuu neydendir sorar dâim hidâyet;
Farz kii bakasna ol kiidir, kefâlet;
Komplosuna bir söylev indirger sefâlet;
Bilimi nâma babuu eyler mârûziyet.

Ondan öte öter;

"Bendeniz, Rüzgâr- ûr-u bu mevcûdâtn;

Tenkîsi âlemin; srrnn hakîkiyâtn.
Erbâb- hâlinin; müâid-i hakk'n.
Tenezzülüdür; hakk- vicdân- erbâbn."

Âyet ona âyet tercemedir billâhi;
Velhâsl ftratndan bellidir ondan az ilâhî.
Ondan beri; yine de bilir kök'ü alay;
Ondan kötü; ta oynamam velhâsldr pâyân.

Ondan beri velhâsl;

Hakîkî idir ki; cüz'î zerreyi vekil -hakîk klc- edinmitir;
Vekildir ki; hakîk ona vekillik vesîle olunmutur.
Mutlâk cevâb, mulâ ile sûret edinir;
Sûreti ise elbet mutlâk'a denklem cazib-î zerre ile nâme serinir.

Öte öte seyr ser nâ-buyruuna -hâkîkîne-
Beri beri, cüz'î mulak kâbûlü idir zerrenin ftrî arayna;
Soyut dil, mulak bilincinden mutlâkla meydân okuyan hâle tâbî idir;
âhs da gerçek tevekkülü -o- ile bilerek seyr ediyor idir.

Aaç kökü etmesin gövdesini kendisinden tesellî;
Gövdesi etmesin onu kâfi illâhî;
Nitekim, yapra da ftratn edinmitir kök -mutlâk- temelli;
Gövde köküne denksiz, yaprak olacaktr yeni buyruunca da ekseni.

Velhâsl;

Kökden "îlâhî"si kör mâbed;
Gövdeden yoksun küll'î yoksunudur klcsndan;
Gövdesinden soyut zerre, tecellîsini, câzîbîne filhakîka eder.
Yaprandan mahrûm gövde soyutlar hakîka mâbedinden.

Tevekkül o dur ki; durur bilerek haddinde.
Tasavvuf o dur ki; mutlâk'a vekâlet olur haddinde.
Mânâ o dur ki; zerredir ona anlam yapan haddinde.
Kâînâd o dur ki; küll'î olur cüz'î hadlerle.

Aynadr ona âyet gör'ü ile beliren;
Görü de ayet ona mâbed indirger, aynaya; cüz'en.
Maddesi de göreceine maddedir ona küll'en;

Küll'îsi de gövdesine yapran mulândan alr nâm'en.

Mutlâ klan, aksîsidir.
Aksîsi ise, sâfîyete anlam indirgeyendir.
Sâfî nâ-tekilliktir, öncüllüü klclk ile alandr;
Zerre de ardl idir ki, öncülüne öncüllük veren.

Mânâsz silsile kör mâbeddir.
Kör tevekkül ise mâbed deildir.
Mânâsna indirgiyen tercüme âyet kalem idir.
Müzdârif olan ise âyet kalemden alr kendiliini.

•

Zerre, boynunu kld hakikden alr.

Kl ise, sâfîsinden kart yoklama tereddüdüdür.